

nende Spørgsmaal skulde komme paa Bane. Derimod vilde jeg sige nogle ganske faa Ord i Anledning af de Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Veile Amtis 2den Valgkreds (Berg) forrige Gang han havde Ordet, idet han udtalte, at de af mig omtalte Data ikke beviste Noget. Jeg vil dertil ganske simpelt sige, at det jo er ganske sikkert, at disse Tal ikke bevise Noget absolut, men det har jeg heller ikke gjort Krav paa. Heller ikke har jeg gjort Krav paa, og det kunde ikke falde mig ind at paastaa, at disse Tal akkurat skulde bevise det Forholdsmæssige i det, som det er i og for sig, men jeg paastaar dog, at, naar man har en Række forskellige Tal, der berøre Udviklingen paa forskjellige Maade, og disse gaa i een Retning, er der al mulig Sandsynlighed for, saalænge man ikke kan paavise det Modsatte, at Udviklingen gaar i den Retning Tallene antyde. Nu tror jeg, at det maa siges, at en Skatteprocent af $3\frac{1}{2}$, og notabene ikke for et enkelt Aar, men for en Række af Aar, er i og for sig ringe i vore Byer, mangsfulde af dem have en Skatteprocent af 4, 5 ja endogsaa 6. Naar Befolkningsstilvæksten desuden i de sidste 10 Aar er større end i omtrent en Tjeredel af vore Byer, og naar Tilvæksten af Assurancesummerne er saa betydelig, som den er for Ribe Bys Vedkommende, er der al Grund til at antage, at denne By ingenlunde er saa overordentlig ubelig stillet. Det er ganske vist, at der kan være særegne Forhold, som gjøre, at disse Tal ikke bevise det, som de under andre Forhold kunne bevise, at det Forholdsmæssige altsaa ikke her beviser Noget absolut, men det har jeg heller ikke sagt, saa maatte jeg jo ogsaa have modsat mig dette Lovforslag, som jeg har sagt, at jeg vil stemme for, men det tyder dog paa, at Ribe ikke er paa den Maade i Tilbagegang, som man vil gjøre det til; thi der er forskellige andre Byer her i Landet, hvor disse Forhold paa ingen Maade gaa i den Retning, som her er Tale om for Ribe Bys Vedkommende. Hvad de Tal angaar, som det ærede Medlem fra Ribe (Bust) ansførte i modsat Retning, skal jeg ikke komme nærmere ind paa dem af to Grunde, dels fordi det er mig umuligt at huske dem bestemt, det var nemlig mange Tal, han ansførte vedrørende forskellige Forhold, dels fordi det forekommer mig, at en stor Del af dem havde en saadan privat Karakter og en saadan Skjønsskarakter, at det ikke er ret vel muligt at sige Noget om dem. Et af dem fremtraaede ganske vist paa en mere positiv Maade; men jeg vil dog nok undersøge det lidt nærmere, naar jeg skulde drage noget Bestemt ud af det. Det ærede Medlem sagde nemlig, at Byen havde mistet et saa og saa stort Opland, og det er noget positivt Bestemt; men jeg tror, at det er nødvendigt at tage det lidt under Overveelse, hvilket dette Opland er. Er Meningen dermed en vis Kreds omkring Byen

i en vis Afstand fra Byen, kunde det nok være, at man i saa Henseende tog noget feil. Man maa huske, at lige indtil forrige Krig var Ribes Opland ikke egentlig spærre, end det er nu, og Beboerne sydpaa vare ikke vant til at komme til Ribe, men snarere til Søderlev og Lønder. Nu har det maatte noget forandret sig i Mellemtiden, men for mig staar det dog utvivlsomt, at man paa ingen Maade kan drage Ribes Opland paa den Maade, som man under andre Omstændigheder vilde kunne drage det. Jeg siger ikke Noget derimod og heller ikke mod dette Lovforslag, men jeg gjentager, hvad jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet, at, hvis der paa denne Konto, Grændsereguleringen, skulde blive Tale om at give Ribe, som jeg forøvrigt er meget vel stemt imod, spærre Tilskud end dem, man hidtil har givet — dette Lovforslag inklusive — maa der foreligge os ganske anderledes klare Beviser end de, som hidtil have foreligget. Endnu blot een Ting! Naar det ærede Medlem omtalte det Uheldige i, at der var bygget forskellige Fabriker osv., kan det ganske vist tænkes under visse Forhold at være en forbigaaende Ulykke. Det er ganske vist, men i og for sig er det jo Noget, som ligesaa vel kan træffe enhver anden By, uden at vi af den Grund kunne indlade os paa at give den nogen Understøttelse, og desuden maa man vel huske paa, at den eneste Maade, paa hvilken Byerne i og for sig kunne gaa frem, er ved Udvikling af Industrien. Naar altsaa dette skulde være noget Bevis, maa man bevise, at uagtet disse Forhold, uagtet dette Fremstød, uagtet disse Industrier ere opstaaede, er der dog indtruffet det og det, som paa en ganske særlig Maade stiller Byen i Nød; men saa bliver det ikke Grændsereguleringen, saa bliver det et helt andet Spørgsmaal; det bliver ikke Grændsereguleringen, der kommer til at spille nogen Rolle, men det Spørgsmaal, om vi, fordi der paa en eller anden Maade er truffet Byen noget Extraordinært, saa ogsaa ganske ekstraordinært skulle komme den til Hjælp.

Ordføreren (H. Nielsen): Det forekommer mig, at dette Lovforslag har givet Anledning til mere Debat end fornødent, da hele Udvalget var enigt om at indstille det til usorandret Vedtagelse. Det er forøvrigt nok saa, at baade Ribe og Ribe ikke befinde sig videre vel, og derfor, naar disse Byer maatte komme her med Klage — navnlig den første — vil der altid være forskellige Meninger om, hvorledes man skal stille sig dertil. Jeg skulde ikke være kommen ind paa, hvorledes Udvalget vilde stille sig til fremtidige Krav, naar det ikke var blevet omtalt af flere ærede Medlemmer. Udvalgets Stilling tror jeg korrekt at kunne angive saaledes, at direkte Pengetilskud er man vistnok enstemmig enigt om ikke at yde. Kan man derimod hjælpe Byerne paa anden Maade, ja, saa tager man den Ting under Over-